

Dosarul nr. 2ra-1037/2018

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud: V. Burduh)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, I. Țurcanu, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Galina Stratulat
Maria Ghervas
Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Morozova Valentina și Șabelnic Antonina,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni “Termoelectrica” din numele APLP-54/34 împotriva Valentinei Morozova și Antoninei Șabelnic cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul depus de Societatea pe Acțiuni “Termoelectrica”, s-a casat integral hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 17 iulie 2017 și s-a pronunțat o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 22 decembrie 2016, Societatea pe Acțiuni “Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Morozova și Antoninei Șabelnic cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că conform contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apa caldă nr.5104 din 01 octombrie 2007, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire - SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr.2 din Chișinău - succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și APLP-54/34, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 18 noiembrie 2016, datoria APLP-54/34 față de SA „Termoelectrica” pentru consumul de energie termică constituia suma de 11 952 525,05 lei. Urmare a consumului de energie termică, APLP-54/34 a prestat la rândul său servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică, la toți proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile a blocurilor locative gestionate, care la rândul lor au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite.

A precizat APLP-54/34 că nu a acționat în judecată consumatorii datornici, inclusiv pârâții, pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 34 897,19 lei, pentru perioada 01 noiembrie 2001 – 01 noiembrie 2016, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și a altor cheltuieli de judecată.

În consecință, APLP-54/34 a omis exercitarea drepturilor și acțiunilor sale, fapt ce face imposibilă achitarea creanțelor sale față de SA „Termoelectrica”, cu riscul de a nu și putea satisface creanța.

Astfel, conform informației din Registrul bunurilor imobile nr. XXXXX, pârâții Morozova Valentina și Șabelnic Antonina, sunt proprietarii ap. XXXXX, din str. XXXXX, mun. XXXXX.

În drept SA „Termoelectrica” și-a întemeiat acțiunea în baza art. 512, 514, 530, 572, 602, 617 alin. 2 lit. a) Cod civil, art. 25 al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, art. 51 al Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015.

La 02 martie 2017 reclamantul, SA „Termoelectrica”, prin cererea de concretizare a micșorat cuantumul pretențiilor din acțiune, solicitând încasarea, în mod solidar, din contul pârâtelor Morozova Valentina și Șabelnic Antonina, în beneficiul APLP-54/34, datoria pentru consumul energiei termice în sumă totală de 30 430,27 lei, pentru perioada 01 ianuarie 2007 – 31 ianuarie 2017, cât și a cheltuielilor de judecată suportate de SA „Termoelectrica”, în legătură cu înaintarea acțiunii în judecată.

Prin hotărârea din 17 iulie 2017 a judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana acțiunea depusă de Societatea pe Acțiuni “Termoelectrica” din numele APLP-54/34 împotriva Valentinei Morozova și Antoninei Șabelnic cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca tardivă și neîntemeiată.

La 18 iulie 2017, SA „Termoelectrica” a declarat apel împotriva hotărârii din 17 iulie 2017 a judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Prin decizia din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel declarată de Societatea pe Acțiuni “Termoelectrica”, s-a casat integral hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 17 iulie 2017 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care acțiunea depusă de Societatea pe Acțiuni “Termoelectrica” din numele APLP-54/34 s-a admis parțial și s-a dispus a încasa în mod solidar din contul Valentinei Morozova și Antoninei Șabelnic în beneficiul APLP-54/34 suma de 8969,96 lei cu titlu de datorie la agentul termic, pentru perioada decembrie 2013 – decembrie 2016, și în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 270 lei cu titlu de cheltuieli legate de achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii, proporțional pretențiilor admise.

În rest acțiunea a fost respinsă în legătură cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

La 29 martie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei din 21 februarie 2018 (f.d. 190).

La 05 aprilie 2018, Morozova Valentina și Șabelnic Antonina, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a deciziei din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Morozova Valentina și Șabelnic Antonina, la 05 aprilie 2018, împotriva deciziei instanței de apel din 21 februarie 2018, este declarat în termen.

În motivarea cererii, recurentele au invocat ca temei de declarare a recursului încălcarea esențială a normelor de drept material și a normelor de drept procedural.

Acestea au susținut că, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și aprecierea arbitrară a probelor prezentate, reiterând motivele de fapt și de drept pe care le-a invocat pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

Au susținut că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel.

Or, instanța de apel nu a ținut cont că din materialele cauzei, se constată că SA „Termoelectrica”, a confirmat că în apartamentul recurentelor se furnizează energia termică necalitativă pentru că există defecțiuni la rețeaua internă de încălzire a blocului locativ de pe str. XXXXX, fiind astfel încălcate prin inacțiunile APLP-54/34, prevederile pct. 2 ale Anexei nr. 8 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la re/conectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, în conformitate cu care prestatorul de servicii este obligat:

a) să alimenteze consumatorul, fără întreruperi, cu energie termică în cantitatea necesară și de calitate bună pentru menținerea temperaturii aerului în încăperile locuibile conform normelor sanitare și igienice la nivel de +18°C (în odăile de la colț +20°C), la tariful în vigoare;

c) să-i prezinte în termen de 15 zile consumatorului informațiile solicitate privind modul de calculare a plății pentru serviciile prestate, precum și privind modificarea tarifelor pentru energia termică etc.;

d) să examineze operativ, în timp de 24 de ore, la fața locului, demersurile și petițiile consumatorilor (gestionarilor) privind încălzirea nesatisfăcătoare a apartamentelor;

e) la solicitarea consumatorului, să-și dea acordul în termen de până la 15 zile pentru deconectarea/ reconectarea apartamentului/ încăperii locuibile în cămin (integral sau parțial) de la/la sistemul de încălzire;

f) să execute lucrările de deconectare/reconectare în termenul stabilit de consumator și prestatorul de servicii;

g) să întocmească un act ce va confirma deconectarea de la/reconectarea la sistemul de încălzire, semnat de consumator și prestatorul de servicii, conform modelului stabilit;

Concomitent au invocat recurentele că instanța de apel neîntemeiat a concluzionat că locatarii blocului sunt responsabili pentru menținerea rețelelor de încălzire a acestuia, dispunând încasarea din contul lor a sumei de 8969,96 lei pentru energia termică livrată,

care de fapt nu a fost furnizată. Or, această concluzie contravine prevederilor Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, potrivit căruia responsabil pentru întreținerea rețelelor de încălzire a blocului locativ este gestionarul fondului locativ, la caz APLP 54/34.

În susținerea cererii înaintate au indicat recurente și prevederile art. 970 alin. (1) Cod civil în conformitate cu care, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celelalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuiția convenită.

Astfel, au opinat că concluziile instanței de apel din decizia contestată sunt contradictorii și nu pot fi reținute drept întemeiate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 03 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 18 mai 2018, SA „Termoelectrica” și-a exprimat dezacordul cu cererea de recurs depusă de Morozova Valentina și Șabelnic Antonina invocând, în acest sens, că argumentele aduse de către recurente sunt neîntemeiate și a solicitat de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Morozova Valentina și Șabelnic Antonina, în

cererea de recurs nu au invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Morozova Valentina și Șabelnic Antonina, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Morozova Valentina și Șabelnic Antonina, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Maria Ghervas

Iuliana Oprea